

Bönens Grunddelar

Shaykh ‘Abd al-‘Azīz ibn ‘Abdillāh ibn Bāz

De nio villkoren för bönen

För att bönen ska vara giltig måste följande nio villkor vara uppfyllda:

1. Islam
2. Att man är vid sina sinnens fulla bruk
3. Mognad
4. Wuḍū’ – rituell rening
5. Att man avlägsnat orenheter från kroppen, kläderna och platsen man ber på
6. Rätt klädsel
7. Avsikten att be
8. Att vara vänd mot qibla
9. Att bönen tid inträtt

De fjorton grunddelarna (arkān) i bönen

Följande fjorton moment utgör bönen grundpelare. Om någon av dem utelämnas är bönen ogiltig.

1. Att stå upp, om man har förmåga till det.

2. Att säga ”*Allāhu Akbar*” – Allāh är Störst – (öppningstakbīren).
3. Att recitera öppningssūran i Koranen, al-Fātiḥa.
4. Att sänka huvud och rygg i en rät vinkel – rukūʿ.
5. Att återgå till stående ställning efter rukūʿ.
6. Att falla ned så att båda fötters tår, knäna, händerna och pannan vidrör marken – sujūd.
7. Att resa sig till sittande ställning.
8. En kort paus i sittande ställning mellan de två sujūd.
9. Lugn och stillhet i alla rörelser.
10. Att utföra börens grunddelar i rätt ordningsföljd.
11. Det avslutande tashahhud.
12. Att sitta under det avslutande tashahhud.
13. Att sända ṣalawāt över Profeten Muḥammad ﷺ.
14. Att vända huvudet till höger och till vänster med orden ”*Al-salāmu ‘alaykum wa raḥmatu Allāh*” – Allāhs frid och barmhärtighet vare med er – en gång åt varje håll.

De åtta obligatoriska delarna (wājibāt) i bönen

Om någon av dessa utelämnas måste muslimen kompensera genom att utföra sujūd al-sahw – de två glömskans sujūd.

1. Alla tillfällen man säger ”*Allāhu Akbar*” utom öppningstakbīren, som tillhör börens grundpelare.
2. Att säga ”*Sami ‘a Allāhu li-man ḥamidah*” – Allāh hör den som prisar Honom – av imāmen såväl som av den som ber ensam.
3. Att säga ”*Rabbanā wa laka al-ḥamd*” – Vår Herre, Prisad vare Du – av imāmen såväl som av den som ber ensam.
4. Att säga ”*Subḥāna Rabbiya al-‘Azīm*” – Ärad vare min Herre, den Allsmäktige – i rukū‘.
5. Att säga ”*Subḥāna Rabbiya al-A‘lā*” – Ärad vare min Herre, den Högste – i sujūd.
6. Att säga ”*Rabbi ighfir lī*” – O min Herre, förlåt mig – mellan de två sujūd.
7. Det första tashahhud.
8. Att sitta under det första tashahhud.

Innebörden av al-tashahhud

Första delen:

”*Al-taḥiyyātu li-llāhi wa al-ṣalawātu wa al-ṭayyibāt. Al-salāmu ‘alayka ayyuhā al-nabiyyu wa raḥmatu Allāhi wa barakātuh. Al-salāmu ‘alaynā wa ‘alā ‘ibādi Allāhi al-ṣāliḥīn. Ashhadu an lā ilāha illā Allāh, wa ashhadu anna Muḥammadan ‘abduhu wa rasūluh.*”

Hälsningar, böner och allt gott i livet tillhör Allāh. Fred vare med dig, o Profet, och Allāhs barmhärtighet och Hans välsignelser. Fred vare över oss och över alla Allāhs rättfärdiga tjänare. Jag vittnar om att det inte finns någon sann gud värd att dyrkas utom Allāh allena, och jag vittnar om att Muḥammad är Hans tjänare och sändebud.

Andra delen:

”Allāhumma ṣalli ‘alā Muḥammadin wa ‘alā āli Muḥammadin kamā ṣallayta ‘alā lbrāhīma wa ‘alā āli lbrāhīm. Wa bārik ‘alā Muḥammadin wa ‘alā āli Muḥammadin kamā bārakta ‘alā lbrāhīma wa ‘alā āli lbrāhīm, innaka Ḥamīdun Majīd.”

O Allāh! Upphöj Muḥammad och hans familj, såsom Du upphöjde lbrāhīm och hans familj. Välsigna Muḥammad och hans familj, såsom Du välsignade lbrāhīm och hans familj. Sannerligen är Du den Mest Prisade, den Mest Ärorike.

Efter tashahhud söker den bedjande Allāhs skydd från straffet i Helvetet, straffet i graven, prövningarna i detta liv och efter döden samt från al-Masīḥ al-Dajjāl. Därefter kan man be och fråga Allāh om vad man önskar, särskilt det som Profeten ﷺ brukade be om:

”O Allāh, hjälp mig att ständigt minnas Dig, att alltid tacka Dig och att dyrka Dig på ett fullgott sätt, såsom Allāh och Hans Profet ﷺ har visat. O Allāh, jag har gjort mycket orätt

mot mig själv och ingen utom Du kan ge förlåtelse. Bevilja mig Din förlåtelse och visa mig Din barmhärtighet. Du är den Mest Barmhärtige, den Ofta Förlåtande.”

Sunnah – rekommenderade delar i bönen

Följande handlingar är sunna och utförs i enlighet med Profetens ﷺ föredöme:

- Att ropa adhān – kallelsen till bönen.
- Att placera höger hand över vänster hand på bröstet under det stående tillståndet.
- Att lyfta händerna i höjd med axlarna eller till öronen, med fingrarna hållna tätt ihop, vid öppningstakbāiren, vid rukū‘, vid resningen efter rukū‘ och vid resningen till den tredje rak‘an.
- Att säga ”*Subḥāna Rabbiya al-‘Azīm*” och ”*Subḥāna Rabbiya al-A‘lā*” mer än en gång i rukū‘ respektive sujūd.
- Att säga ”*Rabbi ighfir lī, wa-rḥamnī, wa-hdinī, wa-rzuqnī, wa-‘āfinī, wa-jburnī*” – O min Herre, förlåt mig, visa mig barmhärtighet, vägled mig, förse mig med uppehälle, skydda mig och trösta mig – mer än en gång mellan de två sujūd.
- Att hålla huvud och rygg i samma horisontala linje i rukū‘.

- Att under sujūd hålla armarna borta från sidorna och låren borta från underbenen.
- Att lyfta armarna i sujūd.
- Att be för Profeten ﷺ och hans familj, och för Ibrāhīm och hans familj, såsom i tashahhud.
- Att recitera högt i Fajr och i de två första rak‘āt av Maghrib och ‘Ishā’.
- Att under de mellanliggande sittandena och under det första tashahhud sitta med vänster fot lagd platt mot golvet och höger fot upprätt med de inre delarna av tårna mot marken – kallat iftirāsh.
- Att under det avslutande tashahhud sitta i tawarruk-ställning: vänster fot lagd ned med höger fot upprätt.
- Att göra du‘ā’ efter det avslutande tashahhud.
- Att recitera tyst i Zūhr och ‘Aṣr, i den tredje rak‘an av Maghrib samt i de sista två rak‘āt av ‘Ishā’.
- Att recitera ytterligare en del ur den heliga Koranen efter öppningssūran al-Fātiḥa.

Vad som ogiltigförklarar bönen

Bönen är ogiltig eller bruten om något av följande inträffar:

- Avsiktligt tal.
- Skratt.
- Ätande.
- Drickande.

- Att blotta delar av kroppen som måste täckas under bönen.
- En kraftig förändring av riktningen mot qibla.
- Överdrivna rörelser utöver bönens sedvanliga rörelser, utan giltig anledning.
- Att wuḍū'n bryts.